

MAXI

EINSTEINOVA

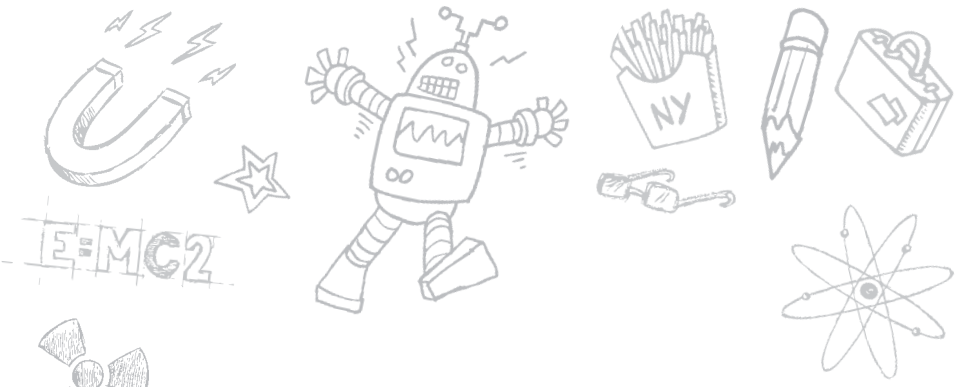
ZACHRÁNĚME PLANETU!

„Rozdiel medzi minulosťou,
prítomnosťou a budúcnosťou
je len ilúzia.“
Albert Einstein

JAMES PATTERSON

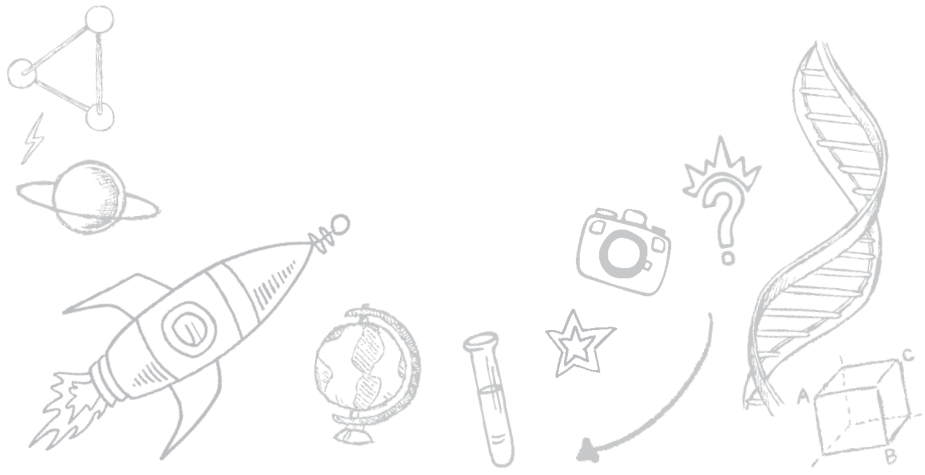
CHRIS GRABENSTEIN

$$E=MC^2$$

MAXI EINSTEINOVÁ ZACHRÁŇME PLANĚTU!

Prvý raz vyšlo vo vydavateľstve Little, Brown and Company,
an division of Hachette Book Group, Inc. v roku 2021.

Všetky postavy a udalosti v tejto knihe sú vymyslené.
Akákoľvek podoba so skutočnými žijúcimi alebo historickými
osobnosťami je čisto náhodná a nebola zámerom autora.

Copyright © 2021 by Zero Point Ventures, LLC
Illustrations copyright © 2021 Hachette Book Group, Inc.
Translation © Michaela Hajduková, 2022
Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., 2022

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať
ani šíriť v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek prostriedkami,
či už elektronickými, alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok,
respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného
systému bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN 978-80-556-5255-9

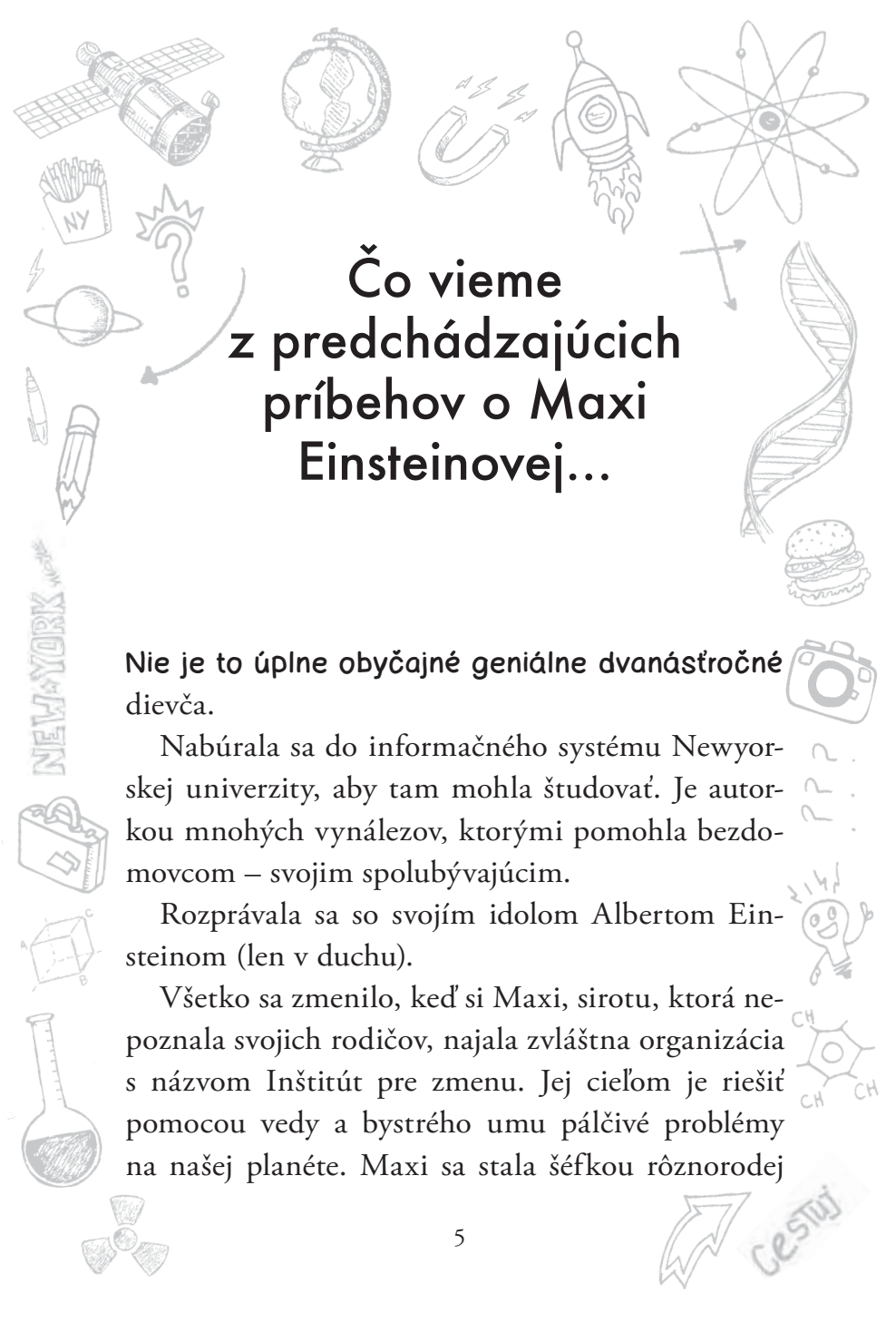
www.slovart.sk

**MAXI
EINSTEINOVÁ
ZACHRÁŇME PLANĚTU!**

JAMES PATTERSON
CHRIS GRABENSTEIN

Ilustrovala Jay Fabares

sloart

Čo vieme z predchádzajúcich príbehov o Maxi Einsteinovej...

Nie je to úplne obyčajné geniálne dvanásťročné dievča.

Nabúrara sa do informačného systému Newyorskej univerzity, aby tam mohla študovať. Je autorkou mnohých vynálezov, ktorými pomohla bezdomovcom – svojim spolubývajúcim.

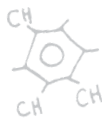
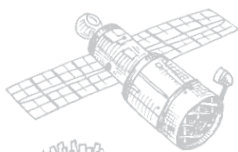
Rozprávala sa so svojim idolom Albertom Einsteinom (len v duchu).

Všetko sa zmenilo, keď si Maxi, sirotu, ktorá nepoznala svojich rodičov, najala zvláštna organizácia s názvom Inštitút pre zmenu. Jej cieľom je riešiť pomocou vedy a bystrého umu pálčivé problémy na našej planéte. Maxi sa stala šéfkou rôznorodej

skupiny mladých géniov z celého sveta. Spoločne vyriešili niektoré veľké problémy ľudstva.

V dobrých skutkoch však budú môcť pokračovať len dovtedy, kým sa im bude dariť prejsť cez rozum chamtivcom.

A chamtivci tak skoro nevyhynú.

Cestuj

PRVÁ ČASŤ

Čas sa kráti

NEW YORK

Maxi Einsteinová bežala po šmykľavom ľadovci. Škoda, že na sebe nemala nič teplé, len rozviazaty plášť.

Kiežby vládala bežať ešte rýchlejšie! Aj by vládala, len keby nemala na chrbte ten ruksak!

Keby tak ju a Shevaun nenaháňala skupina záhadných ozbrojencov.

Ľad pod nohami sa rýchlo topil, tyrkysovo modrá voda sa krútila v úzkych pásikoch ako had, zlievala sa do malých potôčikov. Tie sa kĺzali po ľade, vytvárali ryhy a všetko spolu vyzeralo ako zurčiace vodopády.

Zamrznutá tundra sa topila.

„Maxi, nemáme veľa času!“ súrila ju priateľka a kolegyňa, dvanásťročná geniálna geovedkyňa (geniálne dieťa) Shevaun.

Docvaklo jej, že temperamentná červenovláska má na mysli buď Zem – alebo ich súčasný problém. Pravdivé boli oba Maxine predpoklady.

Skúmali ľadovec Jakobshavn na západnom pobreží Grónska. V dôsledku globálneho otepľovania sa totiž začal obrovskou rýchlosťou topiť. Z grónskeho celistvého kusa ľadu sa postupne stávala de-
ravá tehla švajčiarskeho syra. Multimiliardár Benjamin Franklin Abercrombie, sponzor IPZ, poslal Maxi so Shevaun na grónsky ľadovec, aby preskúmali miesto ďalšieho dôležitého projektu ich tímu – zastavenia svetovej klimatickej krízy.

Dievčatá sa museli ponáhľať – prenasledovali ich záhadní chlapíci v bielom (vyzerali ako rýchle zásahové jednotky Dartha Vadera). Sedeli na nablýskaných snežných skútroch a sklznice sa po šmykľavom povrchu pohybovali oveľa istejšie ako podrážky dievčenských turistických topánok.

Muži mali výzbroj – pušky.

„Mali by sme sa zbaviť tých sprostých batohov!“ poťahovala Shevaun popruhy na ruksaku. „Spomaľujú nás!“

Ľadovec sa v súčasnosti posúva do mora
brutálnou rýchlosťou 58 metrov za deň.

Za jeden letný deň sa
na jeho povrchu roztopil
ľad s hmotnosťou
197 gigaton.

Touto vodou by sa dalo naplniť
80 miliónov bazénov
s dĺžkou 50, hĺbkou 2,5 m
a šírkou 25 m.

Čím rýchlejšie sa topia
ľadovce, tým rýchlejšie
stúpa hladina oceánov.

Noví nepriatelia?

Čím rýchlejšie nás naháňajú,
tým rýchlejšie musíme pred nimi utekať.

„Nie!“ odpovedala jej Maxi. „Počkaj, odrežem zips!“

„Čo?“

Maxi siahla hlboko do vrecka na plášti a vytiahla švajčiarsky vreckový nožík. Otvorila ho a niekoľkými šikovnými ťahmi odrezala široké zuby na zipse. Oddelila ho od seba a dve časti spolu s drsnou látkou podala Shevaun.

„Omotaj si ich okolo chodidiel, nebude sa ti tak šmýkať. Rovnaký princíp ako snehové reťaze na pneumatiky.“

Shevaun si rýchlo omotala kusy zipsu okolo topánok a Maxi za ten čas odrezala zips zo svojho rucksaka a vyrobila improvizované protišmykové topánky aj sebe.

„Trenie je náš pomocník!“ tešila sa Maxi. „Poďme!“

Vyrazili. Bežalo sa im o niečo ľahšie, menej sa im šmýkalo.

Ozbrojení muži však mali snežné skútre. Vzdiaľenosť medzi nimi a dievčatami na zasneženej pláni sa rýchlo skracovala.

Keby radšej Ben nebol ukončil spoluprácu s bezpečnostnou zložkou IPZ – Charlom a Isabl. Myslel si, že keď sú už všetci korporáci mimo hry, ozbrojenú ochranu už nebudú potrebovať.

„Kto sú tí odporní idioti, čo nás prenasledujú?“ rozčuľovala sa Shevaun. „Myslela som si, že Korp už nebude otravovať. Kto nás chce zastaviť tentoraz?“

Veľa ľudí, uvažovala Maxi. Keď si človek zvolí za prioritu globálne otepľovanie, nahnevá množstvo vplyvných boháčov.

Zrazu čosi zahučalo hlasnejšie ako voda pretekajúca pomedzi topiaci sa ľad. Svišťanie vrtule. Na jasnú modrú oblohu sa vzniesol lesklý čierny vrtuľník. Vrtuľa odsekla časť ľadovca a do mora sa zrútil ďalší obrovský kus snehu a ľadu.

Presne tak. Muži z vrtuľníka mali rovnaké snehové maskovanie ako tí na snežných skútroch. Aj rovnaké zbrane.

„Už nemáme ani sekundu!“ zakričala Shevaun.

„A ani meter ľadovca pod nohami!“ dodala Maxi.

Leteli priamo na ľadový útes. Pred nimi len modré nebo a jemné obláčiky.

„Musíme skočiť!“ rozhodla Maxi.

„Z toho sprostého útesu? To nie je práve najlepší nápad!“

Maxi prikývla.

„Hej, dosť hlúpy nápad, ale čo iné nám zostáva?“

Dievčatá sa dostali na okraj útesa.

„Skočme!“

„Vraj sme nadpriemerne inteligentné!“ nadhodila Shevaun.

„Sme geniálne,“ dodala Maxi.

Priateľky zavreli oči a skočili zo zľadovateného útesu.

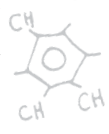
2

O tri sekundy vydala Maxi Shevaun ďalší príkaz.

„Teraz!“

Potiahla šnúрку pripevnenú k svojmu ruksaku. Potiahla aj Shevaun.

Otvorili sa dva šikovné padáčky a leteli v arktickom vzduchu. Maxi a Shevaun, samozrejme, pochopili fyzikálnu podstatu skoku do nízkej nadmorskej výšky: odpor vzduchu bol silnejší ako gravitácia, takže konečná sila a zrýchlenie pôsobili smerom nahor. Obe parašutistky spomalili. Znížila sa ich rýchlosť a zmenšil sa aj odpor vzduchu. Maxi so Shevaun plachtili nad mrazivými modrými vodami grónskeho Baffinovho zálivu.

NEW YORK

Cestuj

„Dosiahli sme maximálnu rýchlosť,“ oznámila Maxi.

„Našťastie tí dvaja nie!“ dodala Shevaun so svojím írskym prízvukom. Ukázala na čln pohybujúci sa po hladine. Smeroval na miesto, kde mali Maxi so Shevaun dopadnúť do vody.

Na palube člna bol ďalší člen tímu IPZ Krzysztof, poľský odborník na robotiku a milovník klobásy. Ten však čln neriadil. Túto činnosť bravúrne zvládol Leo, skvelý robotický chlapec z IPZ.

Krzysztof mu len robil spoločnosť a dával pozor, aby mu nenavlhli obvody.

Leo si vyrátal trojuholník, v ktorom sa pohyboval, a presne si načasoval polohu miniľadoborca tak, aby Maxi so Shevaun pristáli priamo na jeho palube.

Shevaun s Maxi už boli bezpečne na palube. „Vďaka, chalani,“ poďakovala Maxi a zložila si rukasak.

„Oceňujem váš presný príchod,“ uznanlivo sa pridala Shevaun a vyvliekala sa z padáka.

„Sledovali sme vás cez ľad,“ odvetil Krzysztof, „postupovali ste fakt rýchlo, dievčatá.“

„Boli by ste také láskavé a vysvetlili mi, prečo bol potrebný ten dramatický zoskok z ľadovca?“ vyzvedal sa Leo priškrteným robotickým hlasom. „Ben

vás predsa poveril, aby ste získali geografické údaje pre náš nasledujúci –“

Maxi zdvihla ruku, aby Lea umlčala, a ukázala zaňho. „Pre toto.“

Skupina skútrov dorazila na strmý ľadovcový útes.

„Unikali sme pred tamtými mužmi,“ doplnila ju Shevaun.

„A tamtými,“ Maxi ukázala na vrtuľník krúžiaci nad ľadovcom. „Nevieme, kto je to, vieme len, že nechcú, by sme sledili po topiacich sa ľadovcoch.“

„Leo?“ Krzysztof prižmúril oči, keď vrtuľník odsekol hrebeň mrazivého útesu a klesol. Začal prenasledovať malý ľadoborec IPZ. „Vykonaj *avarijnij manevr*.“

V tvárach oboch dievčat sa zračil nechápavý výraz.

„To je núdzový manéver po poľsky,“ vysvetlil Krzysztof. „Nájdite si niečo pevné a poriadne sa držte!“

Maxi a Shevaun poslúchli.

Vrtuľník sa priblížil, Leo pridal plyn. Od stien vysokého ľadovca sa odrazil výstrel z pušky. Guľka presvišťala popri ich člne a urobila čiaru na vodnej hladine.

„Tepelné skenovanie spustené,“ podal správu Leo.

„Robíš to, čo si myslím?“ skríkla Maxi na Krzysztofa. Musela kričať, aby prehlušila všetky zvuky – hučanie lodného motora, hromové vrčanie vrtuľníka, ktorý sa hnal za nimi, a zvláštne, akoby namáhavé stony znejúce od skál modrého pásikavého ľadovca.

Ľadovca, na ktorý mieril Leo.

Krzysztof prikývol.

Zazneli ďalšie výstrely. Jedna guľka ťukla rovno do provy.

„Krzysztof, ty idiot, vypni toho robota!“ zvrískla Shevaun. „Veď sa rútime priamo na ľadovú stenu!“

„Nie, nerútime,“ trval na svojom Krzysztof. „Však, Leo?“

„Presne tak,“ pokojne súhlasil Leo. Mimochoďom, vyzeral ako vyškerená figurína tínedžera v obchodnom centre.

„Kormidlo celkom doprava!“

Prudko otočil kormidlo doprava.

Čln sa zakolísal a tesne sa vyhol ľadovcu. Boli tak blízko, až mala Maxi pocit, že strčila hlavu do namrznutej mrazničky.

Vrtuľník za nimi v tesnom závese. Zatočil vľavo a hnal sa za člnom, špice vrtule so škripotom

narážali do ľadovcovej steny, odrážali sa drobné úlomky.

„Pozrite...“ povedal Leo.

Ľadovec znel ešte hlasnejšie.

„Telí sa,“ vysvetlil Leo. Použil odborný termín na odpájanie kusov ľadu od zamrznutého pobrežia.

„Plný vpravo!“

Znova prudko strhol kormidlo od ľadovca, ledva sa vyhli obrovskému kusu ľadu, ktorý sa s hukotom zvalil do mora.

Vrtuľník sa zjavne usiloval o podobný manéver, nebol však dostatočne rýchly.

Rozpadajúca sa ľadová stena narazila na lopatky rotora a roztrieskala sklo na kokpíte.

Nech už bol ktokoľvek, vo vrtuľníku, ktorý prenasledoval Maxi Einsteinovú a jej kamarátov z Inštitútu pre zmenu, práve sa ponáral do stúpajúceho mora a spolu s ním aj obrovský grónsky ľadový príkrov.

3

Maxi sa otočila okolo kormy.

Videla niekoľko nahnevaných vojakov v bielych maskáčoch. Vyhrážali sa pästami, nahnevane poskakovali neďaleko miesta, kde sa potopil vrtuľník.

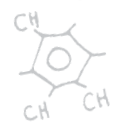
„Nič sa im nestalo,“ uľavilo sa jej. „A možno majú vlastný záchranný tím...“

„Možno,“ súhlasil Krzysztof. „Ale stavím sa, že na mňa s Leom nemajú!“

Leo spomalil a vzdialil sa od ľadovca.

Z robota sa stal taký dôveryhodný člen tímu, že Maxi si už len zriedka spomenula, že robotický chlapec s tvárou vylisovanou z plastu pracoval pre

NEW YORK

Cestuj

Korp (ktorý ho aj zostrojil a mal mu pomôcť dostať ju, Maxi Einsteinovú).

Predtým sa volal Lenard, pravdepodobne preto, lebo doktor Zimm, jeden z Maxiných úhlavných nepriateľov, vedel, že Philipp Lenard bol najväčším Einsteinovým protivníkom. Doktor Zimm vedel aj to, že Albert Einstein je Maxin idol. Vždy to bol jej idol, aj ním zostane.

Maxi sa so svojím tímom počas posledného projektu podarilo odhaliť verejnosti činy doktora Zimma a jeho kumpánov z veľmi silnej tajnej spoločnosti Korp. Zastavili ich aktivity a úplne ich odstavili. Ich sídlo v hrozivej jaskyni deti zničili a všetky tajné zložky a informácie si odviezli vyšetrovatelia z celého sveta. Doktor Zimm už nepredstavoval pre IPZ hrozbu. A Korp už neexistoval.

Maxi a Shevaun však niekto na klzkom povrchu roztápajúceho sa ľadovca prenasledoval.

Kto?

A prečo?

„Vďaka, že ste prišli. Zachránili ste nám kožu,“ poďakovala sa Shevaun Leovi.

„Kožu?“ nechápal Leo. „Nepamätám sa, že by sme počas nášho stretnutia a záchranej misie pracovali s kožou.“